

свѣршеніе-то на сѣбора, пристигва Евсевій, правовѣрный Епископъ Виркелінаскый, и поскорѣ отиде при Діонисіа за да сѣ наѣчи що сѣ е свѣршило на сѣбора. А Діонисій мѣ приказа не-
 праведно-то осужденіе върхъ Св. Атанасіа, като исповѣда прискѣрено и сѣ раскайваніе по-
 грѣшкѣ-та си, какъ сѣ излагалъ, и сѣ е подписалъ за извърженіе-то Атанасіево. Бла-
 женный Евсевій, като единъ каща, помжмрѣ-
 ва дѣховнаго своего сына, нѣ увѣренъ за
 Діонисіево-то раскайваніе, нещѣше да го на-
 скѣрѣва много. Азъ рече мѣ Евсевій знаѣхъ
 какъ ще стане за да сѣ очисти твое-то имѣ
 измѣждѣ тѣхны-тѣ имена; а това быде
 тѣй: Аріанскы-тѣ Епископи извѣстени, дѣ-
 то Евсевій е дошълъ, поканихъ го да доде
 при тѣхъ на сѣбора и посочихъ мѣ напи-
 санно-то сѣ подписы-тѣ имѣ осужденіе вър-
 хъ Атанасіа. Евсевій като сѣ прѣстрѣваше,
 че и той сѣизволава да бѣде кѣмъ тѣхнѣ
 стрѣнѣ, и уждѣ като че ѣдокрава тѣй осуж-
 деніе, рече да сѣ подпише; той поискъ кни-
 гѣ-тѣ и, като прочитае рѣдомъ подпи-
 санны-тѣ имена, стигна до Діонисіево-то:
 дѣ трѣбѣва да сѣ подпишѣ, запѣта дрѣ-